

2005 m. vasario 22 d., antradienis

15. mano, kad ekonominės politikos valdymui reikalingi patikimi palyginamieji statistikos duomenys ir ragina Komisiją sutvirtinti Eurostato turimas priemones, kurių reikia rinkti valstybių narių statistikos duomenims ir vykdyti jų kontrolę, taip pat raginti, kad EBPO ir kitose tarptautinėse organizacijose būtų padidintas statistinių duomenų patikimumas ir palyginamumas tarptautiniu lygmeniu; mano, kad dėl statistinių duomenų rinkimo atsirandanti administravimo ir išlaidų našta neturėtų trukdyti verslo konkurencingumui;

16. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams bei socialiniams partneriams.

P6_TA(2005)0035

EPS valstybės finansai (2004)

Europos Parlamento rezoliucija dėl valstybės finansų Ekonominėje ir pinigų sąjungoje (2004 m.) (2004/2268(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2004 m. birželio 24 d. Komisijos pranešimą Tarybai ir Europos Parlamentui dėl valstybės finansų EPS — 2004 m. (KOM(2004)0425),
- atsižvelgdamas į 2004 m. rugsėjo 3 d. Komisijos pranešimą Tarybai ir Europos Parlamento dėl ekonomikos valdymo sustiprinimo ir Stabilumo ir augimo pakto įgyvendinimo patikslinimo (KOM(2004)0581),
- atsižvelgdamas į 2002 m. lapkričio 27 d. Komisijos pranešimą Tarybai ir Europos Parlamento dėl biudžeto politikos sričių koordinavimo sustiprinimo (KOM(2002)0668),
- atsižvelgdamas į 2002 m. lapkričio 27 d. Komisijos pranešimą Tarybai ir Europos Parlamento dėl biudžeto statistikos kokybės tobulinimo poreikio ir priemonių (KOM(2002)0670),
- atsižvelgdamas į 2000 m. kovo 23–24 d. Lisabonos Europos Vadovų Tarybos pirmininkavimo išvadas ir į 2001 m. birželio 15–16 d. Goteburgo susitikimo išvadas, ypač atsižvelgiant į sutartą ekonomikos augimo, visiško užimtumo, tvaraus vystymosi ir socialinės sanglaudos strategiją,
- atsižvelgdamas į 1997 m. birželio 16–17 d. Amsterdamo Vadovų Tarybos susitikimo išvadas dėl Stabilumo ir augimo pakto, į 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo ⁽¹⁾ ir į 2001 m. liepos 10 d. ECOFIN tarybos priimto elgsenos kodekso dėl stabilumo ir konvergencijos programų turinio ir formato,
- atsižvelgdamas į 2004 m. rugsėjo 13 d. ECOFIN tarybos pranešimą dėl Stabilumo ir augimo pakto,
- atsižvelgdamas į 2004 m. liepos 13 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimą ⁽²⁾, susijusį su tam tikromis 2003 m. lapkričio 25 d. ECOFIN tarybos priemonėmis,

⁽¹⁾ OL L 209, 1997 8 2, p. 1.

⁽²⁾ Sprendimas Nr. C-27/04, Komisija prieš Tarybą.

2005 m. vasario 22 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonominės ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A6-0025/2005),
- A. kadangi į Liuksemburgo pirmininkavimo darbo programą yra įtraukta Stabilumo ir augimo pakto veikimo tvarkos peržiūra ir įgyvendinimo patikslinimas ir Europos Parlamentas 2005 m. pavasarį planuoja priimti rezoliuciją dėl pakto taikymą reglamentuojančių reglamente ir taisyklių, galimų pakeitimų,
- B. kadangi pastarąjį dešimtmetį ES ekonomika augo lėčiau nei galėjo (pastebimas smukimas ne tik privačių investicijų, bet ir bendrų valstybės investicijų, kurios palyginti 1970 m. pradžios euro zonoje nuo 4 proc. BVP nukrito iki 2,4 proc.) ir, kadangi *inter alia*, dėl daugelio valstybių narių struktūrinių reformų nevykdymo ir efektyvių investicijų trūkumo BVP augimo rodiklis euro zonoje buvo mažesnis negu prognozuota,
- C. kadangi 2003 metais euro zonos biudžeto deficitas išaugo iki 2,7 proc. BVP (2000 m. buvo 1,1 proc., o 2001 m. – 1,6 proc.), o 2004 m. pasiekė 3 proc. ribą (t. y., 2,9 proc. BVP),
- D. kadangi 2002 pabaigoje tik keturios euro zonos valstybės narės drauge skaičiuojant sudarė 18 proc. euro zonos BVP, o 2004 m. tik penkios euro zonos valstybės narės sugebėjo priartėti prie finansinės pusiausvyros; kadangi, kita vertus, euro zonos valstybių narių, turinčių didesnę negu 3 proc. BVP biudžeto deficitą, skaičius išaugo nuo trijų iki keturių; kadangi nuo pat Stabilumo ir augimo pakto įsigaliojimo datos 12 valstybes narių pažeidė jo taisykles arba EB sutarties taisykles, įskaitant ir euro zonos valstybės nars – Vokietiją, Graikiją, Prancūziją, Nyderlandus, Portugaliją, – bei Didžiąją Britaniją, kuriai netaikoma perviršinio deficito procedūra, bet kuriai vis tik galioja reikalavimai, išdėstyti Sutarties 116 straipsnio 4 dalyje, t. y. „stengtis išvengti perviršinio biudžeto deficito“, jei jau esama antrajame etape; kadangi perviršinio deficito procedūra taip pat buvo pritaikyta ir šešioms naujoms valstybėms narėms, viršijusioms 3 procentų ribą: Čekijos Respublikai, Kiprui, Vengrijai, Maltai, Lenkijai ir Slovakijai,
- E. kadangi 2004 metų rugsėjį komisaras Almunia, reaguodamas į atsiradusius prieštaravimus tarp 1997 m. Stabilumo ir augimo pakto tvarkos ir pastarųjų metų ekonomikos augimo tendencijų, pateikė pasiūlymų dėl reformų, kurie išdėstyti minėtame 2004 m. birželio 24 d. Komisijos pranešime,
1. pažymi, kad, Komisijos nuomone dėl didelio nominalaus deficito negalima kaltinti tik ekonomikos ciklo, kuris didele dalimi yra sąlygotas kai kurių valstybių narių savarankiško biudžeto politikos susilpninimo;
 2. pažymi, kad kai kurios valstybės narės nesureagavo į joms taikomas perviršinio deficito procedūras ir nesiėmė tinkamų priemonių siekdamos kovoti su deficitu, ir kad vis dar išlieka rimtų abejonių dėl to, ar joms netolimoje ateityje pavyks sumažinti deficitą žemiau 3 proc. BVP lygio;
 3. pabrėžia, kad ypač svarbu įdiegti struktūrinių reformų paketų ir investavimo veiklą, kurie vidutinės ir ilgos trukmės perspektyvos požiūriu bus ypač svarbūs stiprinant finansinį stabilumą ir Europos ekonomikos ir augimo konkurencingumą;
 4. pažymi, kad ekonomikos pokyčių valdymas kai kuriose naujose Vidurio ir Rytų Europos valstybėse narėse turėjo rimtą poveikį jų deficitui ir valstybės skolos dydžiui; mano, kad didesnio masto mokesčių reformos kartu su struktūrinėmis reformomis yra būtinos, siekiant didinti užimtumą ir investicijas, kurios galėtų sąlygoti didesnę našumą;
 5. pabrėžia, kad Stabilumo ir augimo pakte nenumatyta jokių išlygų dėl jo taisyklių ir procedūrų, bet ragina visas ES institucijas prisiimti atsakomybę įgyvendinant ir kontroliuojant Stabilumo ir augimo paketą bei vadovavimąsi juo, todėl mažos ir didelės valstybės narės turi būti vienodai vertinamos; mano, kad siekiant minėto tikslo Komisijos vaidmuo turėtų būti sustiprintas, ypač vykdant biudžeto perviršio procedūras; ragina visas valstybes nars Liuksemburgo pirmininkavimo metu sėkmingai baigti Stabilumo ir augimo

2005 m. vasario 22 d., antradienis

pakto peržiūrą, siekiant rasti tinkamus, ryžtingus ir įgyvendinamus kiekvienos išlaidų kategorijos sprendimus, kaip apibrėžė ECOFIN taryba 2004 m. rugsėjo 13 d., sustiprinant prevencinius aspektus, daugiau dėmesio skirti ekonomikos padėties skirtumams ir tobulinti biudžeto perviršio procedūrų (taisomoji pakto dalis) įgyvendinimą;

6. ragina visas valstybes nares, kurios dar to nepadarė, žymiai sumažinti deficito lygį (žemiau 3 proc. BVP ribos) siekiant užtikrinti išplėstos Europos mokesčių ir kainų stabilumą ir laiku sukaupti reikiamus pinigų rezervus, kuriuos būtų galima panaudoti sunkiu laikotarpiu ir dėl to nepažeistų Stabilumo ir augimo pakto reikalavimų;

7. pabrėžia patobulintos biudžeto statistikos, jai suteikiant tikslesnes ir standartizuotas sąvokas, skaičiavimo metodus ir procedūras, kurios turėtų būti įtrauktos į metodologinių gairių vadovą, svarbą, ir pritaria Komisijos iniciatyvai pateikti pasiūlymus dėl minimalių, nacionalinių statistikos institutų nepriklausomumo ir kokybės, ir sustiprintos Eurostato kompetencijos koordinuoti, stebėti ir vietoje atlikti valstybių narių perduotų biudžeto skaičių patikrą;

8. ragina naujas valstybes nares pagreitinti reformas valstybės finansų srityje perskirstant išteklius siekiant užtikrinti tikrąją jų ekonomikos konvergenciją ir sutelkti dėmesį į pensijų ir socialinių pašalpų sistemos atnaujinimą, paremsiantį veiksmingą užimtumo politiką;

9. pabrėžia, kad toliau būtina gerinti mokesčių administravimą ir įdiegti veiksmingą mokesčių surinkimo sistemą, siekiant įmonėms vieningoje rinkoje sukurti palankias sąlygas, skatinti verslininkystės kultūrą ir drąsinti įmonių steigimą;

10. valstybėms narėms primena jų įsipareigojimus pagal Stabilumo ir augimo pakta, t.y. priartinti jų biudžetus prie pusiausvyros arba prie pertekliaus; mano, kad būtina vengti viršimų deficitų ir stabilizuoti kainas bei užtikrinti valstybės finansų tvarumą; rekomenduoja, kad Stabilumo ir augimo pakte daugiau dėmesio būtų skiriama ekonomikos raidai ir ypač valstybės finansų tvarumui; perspėja, kad perteklinės valstybės išlaidos kelia pavojų kainų stabilumui, mažoms palūkanų normoms ir valstybės investicijų dydžiui; be to, tai mažina Europos Sąjungoje gebėjimą kovoti su demografiniais iššūkiais ir senėjančių gyventojų skaičiumi;

11. dar kartą pabrėžia savo raginimą naudoti aiškų metodą, kuris apima „aukštos kokybės valstybės išlaidų“ sąvoką, skirtą išmatuoti valstybės biudžeto pozicijas ir jų įtaką augimui ir investicijoms, atsižvelgiant į teigiamą indėlį įgyvendinant Lisabonos tikslus; be to ragina, kad valstybės išlaidos būtų taip suformuotos, kad užtikrintų, jog įvairios biudžeto išlaidų kategorijos tiek Europos, tiek atskirų šalių lygmeniu atspindėtų pagrindinius politinius prioritetus, numatytus iki 2010 metų;

12. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, Regionų komitetui ir valstybių narių parlamentams.
